

Balla Zsuzsa[1]

PhD hallgató

Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

egyetemi tanársegéd

Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar

Az EU pénzügyi érdekeinek védelme, fókuszban a korrupció elleni szervezete

DOI [10.24169/DJM/2015/1-2/2](https://doi.org/10.24169/DJM/2015/1-2/2)

The European Union's main strategy of struggle against corruption – Summary

Nowadays in these economical hard times it is very important to manage the public money efficiently. On the one hand it is a demand in the memberships countries and in the budget in the European Union. On the other hand it is a requirement from the ordinary people too.

Actually the European Union takes part in the struggle against corruption. In fact the European Union has a strategy of struggle against corruption and cheating. The EU focuses on two fields of struggle against corruption, one of both is the budget of EU and the other is the public procurements.

In this study I am dealing with the strategy of struggle against corruption, the main institutes and the main regulations.

Az Európai Unió intézkedési joga az egyes területeken eltérő képet mutat. Néhány területen az EU minimális szerepet vállal fel, a lényegi szabályozást tagállami hatáskörnek tartja. Azonban más területeken az EU szupranacionális módon lép fel, hoz szabályokat tesz intézkedéseket, esetlegesen szankcionál is. Az utóbbi területekhez tartozik a versenypolitika és a kereskedelempolitika is. Ezen két politikában a csalás és korrupció elleni küzdelem kiemelt fontossággal bír.

Az EU csalás és korrupció elleni munkájában főleg stratégiai irányt határozza meg, illetve koordinatív szerepe van, mivel a tényleges feladat a tagállamok intézményeire, szerveire hárul. Emellett létezik az EU-nak a közösségi csalás és korrupció elleni stratégiája, ami a saját költségvetése és saját alkalmazottainak ügyeire vonatkozik.

Az EU csalás és korrupció elleni stratégiájának két alapelve: a felelősség és az átláthatóság. A felelősség alatt érteni kell azt is, hogy mindig kell a feladatnak felelősen lenni, de érteni kell azt is, hogy a felelősség alól kibújni nem lehet, tehát vállalni kell az esetleges következményeket. Az átláthatóság követelménye a pénzek nyomon követhetőségét kell jelentse, a menedzselés, az ellenőrzés egészére értelmezve.

Az EU politikái közül két területen figyel igazán a csalás és korrupció elleni küzdelemre. Az első ilyen terület az EU költségvetése. Az EU a költségvetését egy rendkívül bonyolult eljárásban költi el. Minden évben több mint 100 milliárd euró elköltését menedzseli és ellenőrzi. Egy ilyen komoly rendszerben kiemelten fontos szerepe van a csalás és korrupció ellenes stratégiának. A hatalmas összegű pénz megszámlálhatatlanul sok kedvezményezetthez jut el meghatározott és szigorú szabályok alapján. Rendkívül nehéz menedzselni a folyamatot az elaprózott kifizetések miatt. A költségvetési kiadásokat illetően a felelősség megoszlik az Európai Bizottság és a tagállamok között, hiszen a költségvetés háromnegyedét együtt költik el. Ehhez feltétlenül szükség van egy jól működő koordinációra a tagállamok és a Bizottság között. A legnagyobb kiadási tételeket jelentő mezőgazdasági kifizetések és a regionális politikai alpból származó kifizetések esetében is fontos a kifizetések szabályosságának, törvényességének garantálása a csalás és korrupciós ügyek elkerülése érdekében. Brüsszel a kifizetéseket leállíthatja a felhasználás lassúsága, szabálytalanságok, illetve csalás és korrupciós ügyek miatt is.

A második kiemelt terület a közbeszerzések köre. Ezen a területen is tagállamok felelősségén van a hangsúly, hiszen a szabályozásért, a törvényességért és az ellenőrzésért ők a felelősek. A Bizottság a felügyelete alatt tartja a tagállami közbeszerzési szabályozásokat, és szigorú kötelezéseket tesz a tagállamok irányába. Mindenképpen javítani szükséges a közbeszerzési eljárások felügyeletét, helyszíni ellenőrzését. Szigorítani szükséges az audit szabályait, és amennyiben szükséges bűnüldözési szervekkel együttműködve kell felderíteni a csalást és korrupciót. Fontos követelmény, hogy csalás és korrupció gyanúja esetén fel kell függeszteni a kifizetéseket, a gyanú beigazolódása esetén pedig vissza kell azt fizettetni.[2]

Az Európai Unió legfontosabb intézménye a csalás és korrupció elleni küzdelemben az Európai Csalás Elleni Hivatala (OLAF[3]). Ez a Hivatal önálló nyomozati hatáskörrel rendelkezik, és jogosult eljárni minden olyan csalással, korrupcióval és egyéb visszaéléssel kapcsolatos ügyben, amelyben sérülnek az EU pénzügyi érdekei. Az OLAF alapvető és elsődleges feladata, hogy az Európai Unió és polgárai pénzügyi érdekeit, valamint az európai intézmények jó hírnevét védelmezze, és teszi ezt egyre nagyobb elismertséggel immár több mint tíz éve. Az OLAF tevékenységének eredményeképpen 1999 óta több mint 1 milliárd eurót sikerült visszafizettetni.[4] Célkitűzései érdekében az OLAF vizsgálja a csalásokat, a korrupciót, valamint az európai intézményeken belüli hivatali mulasztásokat és bármely olyan jogellenes tevékenységet, amely a fentebb említett érdekeket veszélyezteti, támogatást nyújt az EU és a nemzeti hatóságok csalás elleni küzdelméhez, előmozdítja a visszatartó erejű és a megelőzést szolgáló eszközöket. Az OLAF-nak hatáskörébe tartoznak épp úgy a belső ellenőrzések, mint a külső ellenőrzések. A belső vizsgálatok esetében felhatalmazással bír az ellenőrzésre az Európai Unió költségvetéséből finanszírozott bármely európai intézménynél vagy szervnél. Külső vizsgálatokat tehet bármely olyan esetben, amely az uniós költségvetés nemzeti szinten történő végrehajtásával kapcsolatos. E célból az OLAF helyszíni ellenőrzéseket, valamint a gazdasági szereplők üzleti helyiségeiben vizsgálatot végezhet, szoros együttműködésben az illetékes tagállami vagy harmadik országbeli hatóságokkal.

A következőkben három rendelettel foglalkozom, amelyek az EU pénzügyi érdekeinek védelméről, illetve az OLAF tevékenységéről szólnak. Az első ilyen rendelet az 1995. december 18-ai Tanács 2988/95/EK, Euratom rendelete[5], amely szól az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről. Az Európai Unió Tanácsa többek között azért alkotta meg ezt a rendeletet, mert a Közösségek pénzügyi érdekei ellen irányuló csalásokkal szembeni küzdelem eredményessé tétele érdekében a közösségi politikák által érintett összes területen egységes jogi keretre van szükség, illetve a pénzügyi érdekek elleni csalárd gyakorlatot meg kell szüntetni. Mivel a közösségi jog azt a kötelezettséget rója a Bizottságra és a tagállamokra, hogy ellenőrizzék, hogy a közösségi költségvetési források a megjelölt céloknak megfelelően kerülnek felhasználásra, így az általános elvek megfogalmazása mellett szükséges, hogy egységes szabályok is kiegészítsék. A pénzügyi érdekek védelme céljából a közösségi joggal kapcsolatos szabálytalanságok esetére egy keretszabályozás kialakítására került sor az egységes ellenőrzések, a közigazgatási intézkedések, illetve az alkalmazható szankciók tekintetében. A rendelet értelmében szabálytalanság az, ha a közösségi jog valamely rendelkezésének egy gazdasági szereplő általi, annak cselekménye vagy mulasztása útján történő megsértése, amelynek eredményeként az Unió általános költségvetése vagy az Unió által kezelt költségvetések kárt szenvednek vagy szenvednének, akár közvetlenül az Unió nevében beszedett saját forrásokból származó bevétel csökkentése vagy kiesése révén, akár indokolatlan kiadási tételek miatt[6].

Szükség esetén ellenőrzések, közigazgatási intézkedések és szankciók kerülnek bevezetésre a közösségi jog megfelelő alkalmazása érdekében. Általános elvként került megfogalmazásra, hogy ezeknek hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A közösségi jog elsőbbségét figyelembe véve a közösségi ellenőrzések, intézkedések és szankciók alkalmazásának eljárásaira nézve a tagállamok jogszabályai az irányadók.

A rendelet 8. cikke az előzőeket támasztja alá azzal, hogy kimondja, hogy a nemzeti jogszabályokkal, rendeletekkel és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban a tagállamok meghozzák az Unió pénzügyi érdekeit érintő tranzakciók jogszerűségének és hatékonyságának biztosításához szükséges intézkedéseket. Ezen intézkedéseknek meg kell felelniük az egyes ágazatok sajátos természetének, és arányosnak kell lenniük. Úgy kell meghatározni ezen intézkedéseket, hogy ne eredményezzenek túlzott mértékű gazdasági kényszert, vagy ne járjanak túl nagy közigazgatási költséggel. Fontos, hogy a tagállamok figyelembe vegyék a meglévő közigazgatási gyakorlatukat, struktúrájukat. A vizsgálatok, ellenőrzések eljárási rendjét külön ágazati jogszabályokban kell meghatározniuk, de figyelemmel arra, hogy a szabályok egységes és

eredményes alkalmazását biztosítani képesek legyenek. A vizsgálatok, ellenőrzések jellegét, gyakoriságát és az eljárás rendjét úgy kell meghatározni, hogy leginkább alkalmasak legyenek arra, hogy meggátolják, illetve felfedjék a szabálytalanságokat. A közösségi intézmények által az EK-szerződésnek, és annak 188. cikkének megfelelően lefolytatott ellenőrzések sérelme nélkül, illetve a tagállamok nemzeti rendelkezéseinek megfelelően lefolytatott ellenőrzések sérelme nélkül a Bizottság saját hatáskörében ellenőrzéseket végeztet a következő esetekben: ad 1 a közigazgatási gyakorlat és a közösségi szabályozás összhangjáról, ad 2 a szükséges igazoló dokumentumok meglétéről, ad 3 a körülményekről, amelyek között az adott pénzügyi tranzakciókat végrehajtják é ellenőrzik.

Az intézkedések és szankciók természetét és alkalmazását a rendelet II. címe tartalmazza. Nem alkalmazható olyan közigazgatási szankció, amely nem volt szabályozva a szabálytalanságot megelőzően. A közösségi jogszabályba foglalt, közigazgatási szankciót tartalmazó rendelkezések későbbi módosítása esetén a kevésbé szigorú rendelkezéseket kell alkalmazni visszaható hatállyal. A közigazgatási intézkedések és szankciók alkalmazhatóak a szabálytalanságot elkövető gazdasági szereplőkkel, azaz természetes és jogis személyekkel, valamint egyéb, a nemzeti jogszabályok által jogképesnek nyilvánított jogalanyokkal szemben. Azokkal a személyekkel szemben is alkalmazhatóak, akik vagy amelyek részt vettek a szabálytalanság elkövetésében, vagy felelőséggel tartoznak a szabálytalanságért, illetve biztosítaniuk kell, hogy azt ne kövessék el. A közigazgatási intézkedések és szankciók alkalmazása esetében főszabályként kell alkalmazni, hogy minden szabálytalanság a jogtalanul megszerzett előny elvonását vonja maga után. Ez a következőképpen valósulhat meg: tartozás tárgyát képező vagy jogtalanul kapott összegek utáni fizetési vagy visszafizetési kötelezettség formájában, illetve az előny iránti kérelemhez vagy előleg fizetésekor nyújtott biztosíték teljes vagy részleges elvesztésével. A rendelet nem tesz különbséget az alkalmazható szankciók felsorolásának aközött, hogy szándékosan elkövetett vagy gondatlanságból okozott szabálytalanságról van-e szó. A közigazgatási szankciók a következők lehetnek: közigazgatási bírság megfizetése; olyan összeg megfizetése, amely a jogtalanul szerzett vagy kicsalt összeget meghaladja (adott esetben kamataival együtt); a közösségi szabályok által nyújtott előny teljes vagy részleges megvonása, még akkor is, ha az előnyök csupán egy részét szerezte jogosulatlanul; az előnyből való kizárás vagy annak megvonása a szabálytalanságot követő időszak vonatkozásában; a közösségi támogatási rendszerben való részvételhez szükséges jóváhagyás vagy elismerés ideiglenes megvonása; a feltételek teljesülését célzó biztosíték vagy letét elvesztése, vagy a jogtalanul elengedett biztosíték összegének visszafizetése; illetve egyéb, tisztán gazdasági jellegű szankciók, amelyek egyenértékűek a Tanács által elfogadott ágazati szabályokban előírtakkal. A felsorolt hét szankciót kiterjeszti a rendelet azzal, hogy egyéb nem büntetőjogi szankcióval nem egyenértékű szankciót lehet alkalmazni, amennyiben az ilyen szankciók elengedhetetlenek a szabályok helyes alkalmazásának biztosításában. A közigazgatási intézkedések és szankciók felfüggeszthetőek a hatáskörrel rendelkező hatóság határozatával, ha büntetőeljárás indítottak az érintett személlyel szemben ugyanazon tények vonatkozásában. A közigazgatási eljárás felfüggesztése megszakítja az elévülési időt. Ha a büntetőeljárás nem folytatódik vagy lezárul, akkor a felfüggesztett közigazgatási eljárás folytatódik.

Az eljárás elévülési ideje az Unió pénzügyi érdekei ellen elkövetett szabálytalanság esetében a szabálytalanság elkövetését követő négy év. Az ágazati szabályok adhatnak meg ennél rövidebb időt, de minimum három éves időszakot kell előírniuk. Folyamatos vagy ismételt szabálytalanságok esetében az elévülési idő azon a napon kezdődik, amikor a szabálytalanság megszűnt. Többéves programok esetében az elévülés idő addig tart, amíg a program le nem zárul. Az elévülést megszakítja a hatáskörrel rendelkező hatóság bármilyen eljárása, a megszakadást kiváltó cselekményt követően az elévülés újrakezdődik. Az elévülés legkésőbb az elévülési idő kétszeresének megfelelő időszak utolsó napján bekövetkezik, ha a hatáskörrel nem rendelkező hatóság ez idő alatt nem szabott ki szankciót, kivéve, ha az eljárást felfüggesztették. A megszakítás és felfüggesztés eseteire a nemzeti jogszabályok az irányadóak. A közigazgatási szankciót megállapító határozat végrehajtására nyitva álló időszak három év, amely a határozat jogerőssé válásának napján kezdődik. A tagállamoknak meg van az a joguk, hogy elévülésre és a végrehajtásra hosszabb időszakot állapítsanak meg.[7]

A következőkben az OLAF működését, illetve a lefolytatható vizsgálatait vizsgálom. Ennek a témának a bemutatásánál két rendeletet kell említeni, az egyik az 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[8], a másik pedig az 1999. május 25-i 1074/1999/Euratom európai parlamenti és

tanácsi rendelet[9]. A Bizottság a csalások, a korrupció és az Európai Közösség pénzügyi érdekeit sértő egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelem megerősítése érdekében hozta létre az OLAF-ot (továbbiakban: Hivatal). A rendeletek semmiféle módon nem csökkentik a tagállamok hatásköreit és felelősségét, hogy a pénzügyi érdekeket sértő csalások elleni a szükséges intézkedéseket megtegyék. A Hivatal a Bizottság segítségével a tagállamok számára megszervezi a szoros és rendszeres együttműködést a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között, annak érdekében, hogy összehangolják tevékenységeiket a pénzügyi érdekeket sértő csalásokkal szemben. A Hivatal megtervezi és kifejleszti az említett jogellenes tevékenységekkel szembeni módszereket.[10] A Hivatal vizsgálói kötelesek tevékenységeiket a jogszerűség, a feddhetetlenség és az arányosság elvével összhangban végezni. Az első kettő értelmében valamennyi tevékenységet a jogszabályok teljes betartásával kell elvégezni, illetve a Hivatal dolgozói kötelesek betartani az etikai szabályokat. Az arányosság értelmében a vizsgálók feladataik ellátása során kötelesek figyelembe venni a Közösséget és polgárait fenyegető kockázatok súlyosságát, mások jogait, a Közösség általános érdekeit és céljait, valamint a Hivatal forrásainak korlátozott voltát. Vizsgálóknak a rájuk bízott ügyeket hatékonyan és eredményesen kell kezelniük. A vizsgáló kötelesek pártatlanul eljárni, azaz a vizsgálati és operatív tevékenységek pártatlanságának előfeltétele, hogy semmiféle érdekellentét ne merüljön fel a vizsgáló személyét illetően. A Személyzeti Szabályzat[11] 11a. cikkével összhangban a Hivatal tisztviselője feladatainak ellátása során nem foglalkozhat olyan ügyvel, amelyhez közvetlenül vagy közvetve olyan személyes – különösen családi vagy pénzügyi – érdekei fűződnek, amelyek csorbítják vagy csorbíthatják függetlenségét. A Hivatal vizsgálói kötelesek az ügyeket ésszerű határidőn belül megvizsgálni, megszakítás nélkül lefolytatni. Ha az ügy megindításától számított kilenc hónap már eltelt, a vizsgáló jelentést készít a felügyelőbizottságnak, amelyben összefoglalja az állításokat, az ügy állását, a késedelem okait és a befejezés várható időpontját. A vizsgálók kötelesek a vezetés utasításait tiszteletben tartani, illetve a feladataik ellátása során személyazonosságukat és beosztásukat feltüntető írásos meghatalmazást kell felmutatniuk. Továbbá a vizsgálóknak be kell tartaniuk a mentességek védelmével összefüggő eljárásokat. A nemzeti hatóságok esetében a Hivatal hangsúlyozza, hogy valamennyi közösségi szervtől megköveteli, hogy saját mentességéről lemondjon, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a mentességről való lemondás nem ellentétes a Közösség érdekeivel. A szakmai titoktartás és az információk bizalmas kezelésének követelményét szintén be kell tartaniuk. Érvényesül a „szükséges ismeret” elve, azaz a vizsgálat vagy művelet során szerzett információkhoz kizárólag azok a személyek és szervek férhetnek hozzá, akiknek szakmai feladatuk miatt ezen információkat ismerniük kell, és az információk kizárólag csalás, korrupció és más jogellenes tevékenység megelőzése érdekében használhatók fel.[12]

A vizsgálatok megindítása, lefolytatása és befejezése a főigazgató[13] kizárólagos hatáskörébe tartozik. A Hivatal vizsgálói a főigazgató irányítása alapján, átruházott hatáskörében és felügyelete alatt járnak el. A főigazgatót az Európai parlamenttel és a Tanáccsal folytatott konzultációt követően a Bizottság nevezi ki öt évre, akinek kinevezése egy alkalommal megújítható. A vizsgálatok megindításával és lefolytatásával kapcsolatos feladatai ellátása során a főigazgató nem kérhet, és nem fogadhat el semmiféle utasítást kormánytól, közösségi szervtől vagy mástól. A főigazgató rendszeresen tájékoztatja a felügyelőbizottságot a Hivatal tevékenységeiről, vizsgálatairól és intézkedéseiről. Amennyiben ez vizsgálat már több mint kilenc hónapja tart, ennek okairól és a befejezés várható időpontjáról tájékoztatni kell a felügyelőbizottságot. Akkor is tájékoztatnia kell, ha valamely közösségi szerv nem teszi meg a vizsgálat befejezését követően a főigazgató által javasolt intézkedéseket, valamint azon esetekről is, amikor információkat kell továbbítani valamely tagállam igazságügyi hatóságai számára.[14] Ezen túlmenően a főigazgató rendszeres jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek a Hivatal által lefolytatott vizsgálatok eredményeiről. A Felügyeleti Bizottság[15] a vizsgálati feladatkör ellátásának rendszeres figyelemmel kíséréseivel erősíti meg a Hivatal függetlenségét. A Felügyeleti Bizottság az európai Parlament, a tanács és a Bizottság által közös megegyezéssel kinevezett öt független szakértőből áll. A tagok hivatalukat három éven keresztül töltik be, kinevezésük egy alkalommal megújítható. A Felügyeleti Bizottság elnökét a Felügyeleti Bizottság választja, saját eljárási szabályait maga dolgozza ki. A Felügyeleti Bizottság évente legalább tízszer ülésezik, és tagjai többségi szavazata alapján hoz határozatot.[16]

A Hivatal által lefolytatható vizsgálatoknál különböző ügytípusok vannak. A beérkező információról első körben eldöntik, hogy ügy lesz-e belőle vagy nem. Amelyekből ügy lesz, azok a végrehajtó bizottság elé kerülnek, és itt dől el, hogy az eljárás megindítását vagy mellőzését ajánlják-e. Ha az eljárás megindítását

javasolják, akkor két fajta vizsgálat lehetséges, külső és belső vizsgálat – ezekről lentebb részletesen. Az eljárás megindítása mellett összehangolásra és bűnügyi jogsegélyre is sor kerülhet. Azonban, ha az eljárás mellőzésére tettek ajánlást, akkor vagy egy ellenőrzés kezdődik vagy eljárást nem igénylő ügyvé nyilvánítják.^[17]

A belső vizsgálatok során a vizsgálók az intézményeken, szerveken, hivatalokon és ügynökségeken belül vizsgálatot folytatnak le. A következő eszközöket veheti igénybe. Elsőként az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek birtokában lévő minden információhoz közvetlen és bejelentés nélküli hozzáférési, valamint minden helyiségbe belépési jogosultsággal rendelkezik. Bármilyen formátumban dokumentumokat és információkat gyűjthet, amelyek technika és/vagy igazságügyi szakértői vizsgálat után bizonyítékként felhasználhatóak. A Hivatal jogosult minden adathordozóról másolatot vagy kivonatot készíteni, és szükség esetén az őrzést átvállalni annak biztosítása céljából, hogy azok ne tűnhessenek el. Másodikként a Hivatal szóbeli információ közlésére tarthat igényt, bármely olyan személyt meghallgathat, aki a vizsgálatot kapcsolatos információkat szolgáltat. Harmadikként a Hivatal helyszíni vizsgálatokat végezhet az érintett közösségi szerv helyiségeiben. Az érintett szervek tagjai és személyzete teljes mértékben kötelesek együttműködni, segítséget nyújtani, illetve információkkal és magyarázatokkal szolgálni.

A külső vizsgálatok során a Hivatal a tagállamokon belüli helyszíni vizsgálatok és ellenőrzések elvégzésekor a 2185/96/ Euratom, EK rendelet hatálya alatt a Bizottságra átruházott hatásköröket gyakorolja, harmadik országokban pedig a hatályos együttműködési megállapodások rendelkezéseivel összhangban jár el.^[18] Külső vizsgálatok esetén az alkalmazható eszközök köre tágabb, mint a belső vizsgálatoknál. Ez előzőeken túl a következő eszközöket veheti igénybe a Hivatal. Bármely olyan személy vallomásának a felvétel, aki a vizsgálatot kapcsolatos információkkal szolgálhat. Továbbá ellenőrző látogatásokat tehet harmadik országokba az ágazati jogszabályok vagy a kölcsönös segítségnyújtási rendelkezések alapján. A Hivatalnak joga van ahhoz is, hogy tudományos vizsgálat céljából mintavételt alkalmazzon.

Fontos rögzíteni, hogy az említett két rendelet, amely a Hivatal által lefolytatott vizsgálatokról szól, nem alkotják a külső vizsgálati hatáskörök jogalapját. Azt az eljárást határozzák meg, amelyet minden vizsgálat esetében követni kell.

Irodalomjegyzék és felhasznált jogszabályok

Marján Attila: Az Európai Unió csalás és korrupció elleni küzdelméről, *Új magyar közigazgatás* 2009. (2. évf.) 2. sz. 23-24. o.

1999/352/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozat HL L 136., 1999.5.31. establishing the European Anti-fraud Office (OLAF)

2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelete az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről, HL L 312., 1995.12.23.

1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, HL L 136., 1999.5.31.

1074/1999/Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, HL L 136., 1999.5.31.

OLAF – Manual Operational Procedures, elérhető: http://ec.europa.eu/dgs/olaf/legal/index_en.html

---

[1] Dr. Balla Zsuzsa Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar Doktori Iskolájának hallgatója. Kutatási téma: Közbeszerzési eljárások anomáliái. „A kutatás a TÁMOP 4,2,4,A/2-11-1-2012-0001 azonosító számú Nemzeti Kiválóság Program – Hazai hallgatói, illetve kutatói személyi támogatást biztosító rendszer kidolgozása és működtetése konvergencia program című kiemelt projekt keretében

zajlott. A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.” Témavezető: Prof. Dr. Horváth M. Tamás, tanszékvezető egyetemi tanár

[2] Marján Attila: Az Európai Unió csalás és korrupció elleni küzdelméről, Új magyar közigazgatás 2009. (2. évf.) 2. sz. 23-24. o.

[3] Francia rövidítés, angol neve: European Anti-fraud Office, 1999. április 28-ai 1999/352/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozat szól a létrehozásáról HL L 136., 1999.5.31.

[4] 2008-ban 450 millió eurót sikerült visszafizettetni, de éves szinten körülbelül 200 millió eurót fizetnek vissza az előírásokat megszegők.

[5] Más néven PIF-rendelet, HL L 312., 1995.12.23.

[6] 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelete, 1. cikk (2)

[7] 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelete, 3. cikk (1), (2), (3)

[8] HL L 136., 1999.5.31.

[9] HL L 136., 1999.5.31.

[10] 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikk (2)

[11] HL P 45., 1962.6.14., 1385. o., a 723/2004/EK, Euratom rendelettel (HL L 124., 2004.4.27., 1. o.) módosított rendelet.

[12] OLAF-kézikönyv – Műveleti eljárások 6-7. o., OLAF – Manual Operational Procedures, elérhető: http://ec.europa.eu/dgs/olaf/legal/index_en.html

[13] 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 12. cikk – a rendeletben igazgató szó szerepel, míg a Kézikönyvben főigazgató, angol eredetiben a director szó szerepel.

[14] 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikk (7)

[15] a rendelet Felügyeleti Bizottság szót használ, míg a Kézikönyv felügyelőbizottság vagy bizottság szót, angol eredetiben Surveillance Committee

[16] 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikk

[17] OLAF-kézikönyv – Műveleti eljárások 9. o.

[18] 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikk